

[Lone Dybkjær]

Hovedmeldingerne er altså, at vi er positive over for tankegangen; vi mener i allerhøjeste grad, det er nødvendigt at gøre noget, men vi er lidt skeptiske over for selve konstruktionen.

Hvis man kigger tilbage og har fulgt det her område noget – jeg hører til dem, der har fulgt den tidligere udviklingsfond – synes jeg, vi skal drage en vis lære af det. Den måde, vi gjorde det på, var et resultat af nogle politiske forlig, som sådan set var ærlige nok. Vi ved jo udmærket godt, at Fremskridtspartiet ikke i 1989 havde stemt for finansloven for 1990, hvis ikke dette var sket. Det er sådan set ærligt nok, sådan gik det til.

Men man må sige, at det på en lang række af de mennesker, der hidtil har arbejdet med dette område og arbejdet konstruktivt med det, må virke utrolig frustrerende. Det siger jeg selvfølgelig, fordi jeg selv har kendskab til området gennem ganske mange år fra mit tidligere virke.

Jeg vil også sige, at jeg er helt overbevist om, at vi slår ting i stykker ved at håndtere det på den måde. Jeg mener ikke, vi kunne gøre så forfærdelig meget andet, men vi skal være klar over, at det ikke er særlig rimelige betingelser, vi giver medarbejdere i den offentlige sektor, når vi politisk håndterer tingene på denne måde. Det er ikke fremmede for det, vi i øvrigt vil, nemlig dels have en rimelig stærk offentlig sektor, dels have loyale medarbejdere i den offentlige sektor.

Jeg synes altså også, vi som politikere bliver nødt til at spørge os selv, om ikke vi kan gøre det en anelse bedre, end vi har gjort det her. Dette er et konkret eksempel. Vi vidste vist alle – jeg ved ikke, om industriministeren på det tidspunkt var fuldstændig overbevist om det – at der ikke var noget behov på dette område; så meget kender jeg ikke til industriministerens tankegang på det tidspunkt. Men i virkeligheden var vi en del, der gik ind for dette, mod hvad vi egentlig gerne ville.

Jeg siger det kun, fordi jeg synes, at man indimellem skylder nogle af de mennesker, der har været involveret i det her, en slags undskyldning for, at det politiske liv er, som det er, og altså risikerer at slå udmærkede ting i stykker. Det føler jeg egentlig vi har gjort på det her felt.

Nå, det var historien, men vi skal jo videre. Derfor har vi også givet de meldinger, vi har

givet om det. Men vi vil godt gå ind i drøftelserne om, hvordan vi udformer det, og det er jo oplagt udvalgsarbejde.

Kofod-Svendsen (KRF):

Sigtet er udtrykt krystalklart med ordene: Det er med henblik på at skabe øget vækst i dansk erhvervsliv, således at arbejdsløsheden kan nedbringes. Og jeg tror ikke rigtig, at der er nogen herinde, der vil gå imod, men tværtimod sige, at det er en god og rigtig målsætning. Derfor er vi enige i intentionen, og vi vil gerne bakke op og medvirke til, at de intentioner bliver indfriet.

Når det er sagt, må man selvfølgelig altid også vurdere, om de præcise midler, man tager i anvendelse med en fondskonstruktion, er det mest elegante og mest hensigtsmæssige, man overhovedet kan forestille sig, også med et særskilt sekretariat, som den radikale ordfører var inde på.

Det er jo de kritiske spørgsmål, man bør stille under et udvalgsarbejde for at sikre sig, at de formulerede intentioner virkelig bliver opnået. Afbureaukratisering er jo et ord, der bruges ved en række forskellige lejligheder, men det skal også bruges, når man behandler lovforslag. Man skal ikke skabe et bureaukrati, som man dagen efter kan begynde at afbureaukratisere.

Vi må se på, om det her kan gøres administrativt enklere, således at man ad denne vej kan få endnu flere midler til at nå målet og skabe øget vækst i dansk erhvervsliv, således at arbejdsløsheden kan nedbringes, for den skal jo nedbringes ved, at vi skaber job, og ikke ved, at vi øger bureaukratiet. Men sigtet er rigtigt. Det vil vi gerne medvirke til at realisere.

Arne Melchior (CD):

Jeg vil gerne supplere vor ordførers tilslutning til lovforslagets sigte med et spørgsmål og en bemærkning.

Spørgsmålet gælder den sætning i bemærkningerne til lovforslaget, side 3, 2. spalte, hvor der står:

»Medfinansieringen kan ydes gennem lån/tilskud, hvortil der er knyttet en tilbagebetalingsforpligtelse, der indtræder, når projektet udnyttes kommercielt.«

Det er ordet »tilskud«. Hvis der havde stået »lån«, så kunne jeg forstå, at der er tilbagebe-